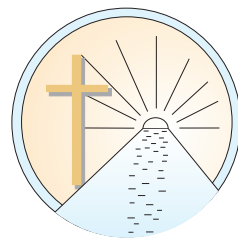

SIONS

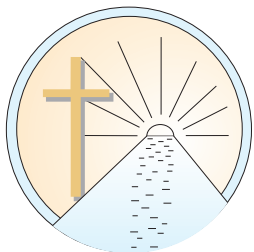
Missionstidning

Nr 5/2023

När pingstdagen kom var de alla samlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala. (Apg. 2:1-4)

SIONS Missionstidning

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Maria Sundkvist,
Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund,
Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout:

Grafica Layout/Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Nr 5 / 2023

Den Helige Andes verk.....	4
Himmelrikets medborgare i världen	8
Den organiserade själavården och den andliga hälsan	10
Barnsida: 12 skådebröd på altarets bord	12
Ungdomsflik: Vad är sanning	14
Man och kvinna i församlingen	16
Till Kajs minne	19
Lägerfammo och -faffa	20
Bokrecension	21
Annonser, prenumerationer	22

BIBELORDET

Se, dagar ska komma, säger Herren, då jag sluter ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte som förbundet jag slöt med deras fäder den dag då jag tog deras hand och förde dem ut ur Egyptens land – förbundet med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre – säger Herren. Nej, detta är förbundet som jag efter denna tid ska sluta med Israels hus, säger Herren: Jag ska lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk. Då ska de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna Herren!" Alla ska känna mig, från den minste av dem till den störste, säger Herren, för jag ska förlåta deras missgärningar och aldrig mer minnas deras synder.
Jer. 31:31–24

BEKÄNNELSESKRIFTER

Schmalkaldiska artiklarna 1537

Andra delen, Tredje artikeln

Stiften och klostren hava i forna tider grundats i god avsikt att fostra lärda män och ärbara kvinnor. De borde åter anordnas till liknande bruk, d.v.s. att utbilda präster, predikanter och övriga kyrkans tjänare ävensom nödvändiga personer för den världsliga styrelsen i städerna och på landsbygden samt att uppfostra unga kvinnor till husmödrar, husföreståndarinnor o.s.v.

Men om stiften och klostren icke vilja tjäna detta ändamål, är det bättre att låta dem ligga öde och riva ned dem än att de med sin hädiska gudstjänst, som är uppdyktad av människor, skola anses vara förmer än det allmänna kristna ståndet och av Gud själv förordnade ämbeten och kall. Ty även allt detta strider mot den första huvudartikeln om återlösningen genom Jesus Kristus. Därtill kommer, att de liksom alla andra människopåfund icke äro (av Gud) påbjudna, icke nödvändiga eller nyttiga, utan istället farliga och förorsakande fåfång möda, såsom profeterna kalla sådan gudstjänst, "aven", d.v.s. "möda och fåfånglighet".

HELGDAGAR

4. söndagen efter påsk (Cantate), Joh 17:6–10, Himmelrikets medborgare i världen

5. söndagen efter påsk (Bönsöndagen, Rogate), Matt 6:5–13, Hjärtats samtal med Gud

Kristi himmelförsdag, Joh 17:24–26, Den upphöjde Herren

6. söndagen efter påsk (Exaudi), Joh 7:37–39, Väntan på den Helige Ande

Pingstdagen, Joh 14:15–21, Den Helige Andes utjutande

MÖTESKALENDER

6.–7.5. Flynängen

Den Helige Andes verk

Säg därför till Israels hus: Så säger Herren Gud: Det är inte för er skull jag gör det, ni av Israels hus, utan för mitt heliga namn som ni har vanärat bland folken dit ni kommit. Jag vill helga mitt stora namn som blivit vanärat bland folken, därför att ni har vanärat det bland dem, och de ska inse att jag är Herren, säger Herren Gud, när jag visar mig helig bland er inför deras ögon. För jag ska hämta er från folken och samlar er från alla länder och föra er till ert land. Jag ska stänka rent vatten på er så att ni

blir rena. Jag ska rena er från all er orenhet och från alla era avgudar. Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag ska låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem. Så ska ni få bo i det land som jag gav era fäder, och ni ska vara mitt folk och jag ska vara er Gud. Jag ska frälsa er från all er orenhet. (Hes 36:22—29)

Vi närmar oss pingsten i kyrkoåret, som är den Helige Andes fest. Pingsten var en av de större högtiderna i det gamla förbundet. Man firade den på den femtionde dagen (sju veckor och en dag) efter påsken. Man kallade högtiden för veckofest eller skördefest. Senare inom judendomen förenades även minnet av Noas förbund med i festen. Pingsthögtiden var en glad fest, där folket handgripligen fick njuta av Guds godhet i form av skörd. Bekymren glömdes och livet låg framför.

Lärjungarna hade också samma känslor av lättnad under pingsthögtiden. Jesus Kristus var död och hade uppstått från det döda.

Guds sons död och uppståndelse var orsaken till lärjungarnas glädje. Den största fienden var övervunnen, synden var försonad och en evig rättfärdighet grundad. Bekymren glömdes och ett liv i Kristus låg framför.

Pingst-profetian

Jesu löfte om den Helige Ande hör samman med löften om den nya tiden i Hesekiels bok, där Guds Helige Andes verk skapar människan på nytt och tar bort stenhjärtat och ger ett hjärta av kött. (Hes. 36:22–29). Den här förändringen får den Helige Ande till stånd. I följande kapitel ser Hesekiel en syn, som berättar om den Helige Andes verk. Dalen

full av döda ben väcks till liv genom det predikade ordet. Det 37 kapitlet berättar om hur Guds folk stiger ur gravarna och förs av Anden tillbaka till det heliga landet: *“Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, jag ska öppna era gravar och hämta upp er, mitt folk, ur era gravar och låta er komma till Israels land. Ni ska inse att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och för upp er, mitt folk, ur dem. Jag ska låta min Ande komma in i er så att ni får liv, och jag ska låta er få bo i ert land. Och ni ska inse att jag, Herren, har sagt det, och att jag har gjort det, säger Herren.”* (Hes 37:12–14).

Av de här Bibelställen förstår vi att människan behöver få den Helige Ande. Att äga den Helige Ande är en centralt i människans frälsning. Men på samma gång måste man understryka, att få ta emot den Helige Ande är relaterad till syndernas förlåtelse – de två kan inte åtskiljas. Det här betyder, att Jesu försoningsverk på korset och hans uppståndelse är den Helige Andes verks grund, skatt, arbetsredskap och en gratis gåva som den Helige Ande uttryckligen kommit för att dela. Därför söker inte kristna den Helige Ande åtskild från syndernas förlåtelse, utan bekänner, att den Helige Ande är där, där man förlåter synd för Kristi förtjänsts skull. Det här vittnade den gamla kyrkan redan om i stycket om den Helige Anden i den Nicenska trosbekännelsen. Där målas ut framför våra ögon den Helige Andes frälsningshistoria: “vi tror” på församlingen, nattvardens sakrament, dopet, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och den kommande världens liv.

Den Helige Andes kristendom

Inom den karismatiska rörelsen gör man ofta det misstaget att man lösgör Anden till någon skild enhet, som människan borde eftersträva och som belönar de mest ivriga med andliga upplevelser. Erfarenheterna tolkas sedan som Guds speciella frälsningsmedel för de mest andliga. Av dessa erfarenheter gör man utan att märka det själv nya av människor påhitade “sakrament”, med den påföljden att

Kristi givna sakrament kommer i mindre värde i jämförelse med “upplevelsemässig andlighet”.

“Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då får ni den helige Ande som gåva.”

Här kan vi konstatera, att om “Andens kristendom” lösgörs från ordet och sakramenten, alltså från den Helige Andes själva redskap i det vanliga församlingslivet, så bygger man på någon annan byggnad än apostlarna som var ledda av den Helige Ande. Kristus med hans instiftade gåvor ligger inte i centrum.

Guds ord lär i Hesekiel och genom Apostlagärningarna om en annan sorts “Helige Andes kristendom”. Hesekiels förutsägelse gick i fullbordan den första pingsten. Den Helige Ande genom Gamla testamentets texter hade samlat ihop ett folkslag av judar och till judendomen omvända proselyter som var i sig själv döda i sina synder. De var samlade från alla Medelhavs och Norra-Afrikas delar från “fyra olika väderstreck” (Hes.37:9) till Jerusalem för att fira påsk. Under den här festen år 33 hände något oväntat. En vindpust blåste över ett hus i Jerusalem och människorna samlades för att se det speciella naturfenomenet. När de såg och hörde hur folket inne i huset talade Guds ord på alla olika Medelhavsländers språk, så

Jag ska låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem. Så ska ni få bo i det land som jag gav era fäder, och ni ska vara mitt folk och jag ska vara er Gud.

frågade de att vad kan detta betyda. Petrus och apostlarna undervisade folket i Guds ord från Gamla testamentet. Genom Petrus predikan rörde den Helige Ande deras hjärtan och de ville få sina synder förlättna.

Vi lägger märke till hur den Helige Ande fungerar. Petrus predikade inte om "tekniken" hur man får den Helige Ande, utan han predikade att Gamla testamentets löften blivit uppfyllda i Kristus Jesus, vilken åhörarna hade korsfäst. Genom denna predikning av lag uppenbarades synd framför deras ögon. Därför sade inte folket, att vi vill också ha Anden, utan deras fråga var en syndares fråga, "Bröder, vad ska vi göra?" (för att få synden förlåten). Nu var det dags för evangeliets predikan. Petrus svarade: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då får ni den helige Ande som gåva. Löftet gäller er och era barn och alla dem som är långt borta, alla som Herren vår Gud kallar." Med många andra ord vittnade han och vädjade till dem: "Låt er frälsas från det här bortvända släktet!"

De som tog emot hans ord döptes, och antalet lärjungar ökade den dagen med omkring tre tusen. (Apg. 2:38—41). Syndernas förlåtelse i dopet och att undfå den Helige Ande hörde ihop. Där märker vi hur Bibeln visar för oss, att den Helige Ande rör sig och vill alltid röra sig på "syndens och nådens axel". I katekesen sägs det: "Där syndernas förlåtelse finns, där finns liv och salighet."

Vi får fira pingsthögtid!

Vi samlas snart till pingsthögtiden. Det har varit en lång tradition inom vår väckelse att samlas till pingstmötet i Bosund. Vi får be att det också detta år finns många av oss syndare på plats, som vill tro sina egna synder förlättna. Alla ångrande får äga den, för den predikas i Jesu namn och för Golgata utrunna försoningsblods skull och i endräkt och Andens gemenskap med hela den Kristna världsvida Kristi församlingen. Av blotta nåd. Det är den Helige Andes kristendom.

Vesa Pöyhtäri

Kom, helige Ande

Psalm 108

*Kom, helge Ande, Herre Gud,
giv nåd att hålla dina bud,
vår köld, vår tröghet övervinn,
i oss din kärleks eld gjut in.
Du har församlat med ditt ljus
till samma tro och fårahus
ett folk av alla mål och ljud.
Och samfällt prisar vi dig, Gud:
Halleluja! Halleluja!*

*Du helga ljus, låt livets ord
upplysa denna mörka jord.
Lär oss att känna Gud som är
vår skapare och fader kär.
Förklara Faderns välbehag
och falska läror från oss tag.
Ditt ord är fast, ditt ord är visst.
Hjälp oss att tro på Jesus Krist.
Halleluja! Halleluja!*

*Du helga eld, du ljuva tröst,
väck tro och kärlek i vårt bröst
att i din tjänst vi fasta står
och villigt under korset går.
Oss, Herre, med din kraft bered,
i mänsklig svaghet styrk och led
att här vi modigt strida må
och genom död till liv får gå.
Halleluja! Halleluja!*

Martin Luther 1524. Övers. 1567, bearb.
Melodi: 1400-tals handskrift / Erfurt 1524.

Himmelrikets medborgare i världen

*”För att min glädje skall vara i er
och er glädje bli fullkomlig”.*

Enligt Jesu ord är det meningen att den som tror på honom skall få del av hans egen glädje. Vår kristna tro är alltså en glädjens religion. Med Jesus kommer alltså något av himlens verklighet till oss på jorden, i honom är Himmelriket nära oss. Då måste det ju vara fråga om en stor glädje att få leva i tro på honom. Dessutom anar vi att det är fråga om en annorlunda glädje än den vi själva ibland lyckas åstadkomma, eftersom den kallas för ”den fullkomliga glädjen”. Den glädjen tar aldrig slut. Den består därför att den har sitt källsprång i himlen. I tron på Jesus flyter den glädjen fram, och vi har fått del av den, och en gång skall vi få uppleva den glädjen ogrundad, i himlen.

Ett kännetecken på livet i tron på Jesus är viljan att hålla hans bud. Det här är något vi behöver observera. Det är inte alltid så populärt att rätta sitt liv efter Guds ord, och fråga efter vad Ordet säger i olika frågor. Men tron och Guds ord hör alltid samman. Det gäller

såväl för den som redan har funnit den personliga tron på Jesus, för att kunna bevaras i tron och växa till i tron, och för den som söker och längtar efter en frälsande tro, så att Gud kan leda henne rätt med sitt ord, och genom ordet ge trons gåva. Guds bud är ytterst att vi skall tro på Jesus (Joh. 6:28). Om vi inte grundar vår tro på Guds ord, det som Gud har uppenbarat för oss, så blir tron lätt styrd av våra egna tyckanden och tänkanden, det vi själva tycker är rimligt och lämpligt, en självvald tro. Jesus lär oss: *”Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek”.*

Genom Guds ord får vi ett nytt förhållande till Gud, vi får kallas Jesu vänner, eller Guds barn. I dagens evangelium säger Jesus att vi inte är hans tjänare, utan hans vänner. Det är en stor skillnad mellan att vara tjänare och att vara vän. En tjänare gör det han blir tillsagd att göra. På Jesu tid kunde tjänaren knappast ens fråga varför, här gällde att lyda, att fullgöra sin plikt. När Jesus kallar sina lärjungar

för vänner visar han på ett alldeles annat förhållande. Vänner delar sina tankar med varandra, och vill hjälpa varandra och göra varandra glada. Vår tro på Gud skall alltså inte vara grundad på vad vi kan göra för att få Guds godkännande. Det är inte kristen tro, trots att den kristne gärna vill göra det. Vår tro har en helt annan grund. Den grunden är Guds ord och löften.

Hur kan man då bli en Jesu, eller Guds, vän? Vi människor väljer gärna våra vänner bland dem vi tycker är trevliga, eller till och med bland dem vi tänker oss ha nytta av. Också Jesus väljer sina vänner, men han väljer inte med tanke på egen nytta. Han väljer åt sig sådana som han vet behöver hans vänskap. Han väljer syndare. Han kallar också på dem som gått bort från hans sällskap, för han älskar oss alla och han vet att utan trons vänskap med honom går en stackars människa förlopad för tid och evighet. Därför kallar han på oss. Han vill frälsa oss.

Någon kanske frågar sig ängsligt: kan han verkligen förlåta mig allt jag har gjort fel och min likgiltighet för tron? Visst är jag döpt och konfirmerad osv, men gäller det mig? Det är viktiga frågor. ”Att lära känna Gud och Frälsaren Jesus Kristus är livets viktigaste angelägenhet”.

Då är det viktigt att komma ihåg att det är Gud själv som ger oss oro i samvetet, därför att han inte har förlorat hoppet om den människan. Han är den som tog initiativet till vänskapen, eller barnskapet. Han gjorde det redan då när han offrade sitt liv för vän och ovän. Han gjorde det också då när vi blev döpta till hans gemenskap. *”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er”*, sade han om oss.

Om honom heter det fortfarande att han har kommit för att kalla syndare till frälsning.

Evangeliet är något Gud gör för oss och med oss. Det ger oss något vi själva inte kan åstadkomma. Vi kan inte göra oss till för Jesus för att bli hans vänner. Vi kan inte föda oss på nytt så att vi skulle kunna bli Guds barn, om vi förlorat barnskapet i otro. Men det kan Gud göra genom sin helige Ande, med sitt ord. I avlösningens ord som ges oss på Jesu uppdrag, får vi personligen höra att Gud förlåter oss alla våra synder.

”Vad skall vi göra för att utföra Guds gärningar?” Frågade man en gång. *”Jesus svarade: Detta är Guds gärning, att ni tror på den han har sänt”.* Att tro på Jesus som sin egen frälsare, och att leva så att man följer honom, det är en Guds gärning, det kan ingen annan åstadkomma än Gud själv genom sin Ande. Det är också att vara en Jesu vän.

Vänskap och kärlek hör samman. En Jesu vän frågar efter hans vilja, och litar på honom. Därför blir Guds ord, bibeln och gudstjänst och bön viktiga för Jesu vänner. Det är vännernas mötesplatser. Man vill komma närmare varandra, och lära känna varandra bättre. När man lär känna den kärlek som utgav sig för oss, så följer därav också kärlek till dem som inte ännu funnit Jesu kärlek och hans vänskap. Det är detta Jesus avser när han säger *”jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består”.* Det är en rik och viktig uppgift vi alla Jesu vänner får gå in i: Att tro på honom och hålla hans bud. På den vägen mognar en frukt som består, till och med i evig glädje.

Markus Ventin

Den organiserade själavården och den andliga hälsan

I november 2022 skrev jag en artikel i denna tidning om den oorganiserade själavården eller vänskapens själavård som man också kan kalla den. Det samtal som föds fram när två människor mer eller mindre oplanerat får en gemensam stund kring det som finns allra djupast i hjärtat. Ett samtal som gör att bördan lättar och att man kan se framåt med ny tillförsikt om att Jesus är med och hjälper, leder och välsignar.

Nu tänkte jag skriva om den organiserade själavården som jag till min glädje märker att blir allt mer synlig på olika samlingar och möten i vår väckelserörelse. Även i mitt arbete som LFF:s familjearbetare har jag lagt märke till att tröskeln att ta kontakt har blivit lägre för många. Jag har också förstått att många människor har en kallelse och längtan att få finnas till för sina medmänniskor som behöver någon att prata med. Detta tar sig också

uttryck i studier inom området för att få mer beredskap att möta de olika former av svårigheter som livet för med sig. I dessa studier ingår konfidentiella samtal både för egen del och klientsamtal. Själva får jag, av Guds nåd, arbeta i min egen kallelse!

I våra bönehus finns fungerande omsorgsgrupper/stödgrupper som finns till för medlemmarnas behov av samtal och förbön. Det som är nytt i Skutnäs bönehus är en utökad omsorgsgrupp som står till tjänst varje söndag efter sammankomsten. Förutom att predikanten/prästen som predikat stannar kvar framme i bönehuset, så finns också två medlemmar från omsorgsgruppen till förfogande om någon vill samtala.

Möjlighet till samtal och förbön bjuds ut på våra gemenskapskvällar för kvinnor och män varje gång de ordnas. Jag ser att det utnyttjas

*Vi behöver dela våra orostankar
med någon annan för att vi inte ska
tryckas ner i missmod och ångest.*

och blir till välsignelse. På samma sätt är det på ungdomssamlingar. Jag har förstått att ungdomarna är föregångare och har tagit till sig möjligheten att prata med någon om det som är svårt och jobbigt för tillfället. Det är bra att det är så! Vi äldre får lära av dem.

På våra stormöten behöver det vara tydligt vart man kan vända sig om man behöver någon att prata med. Det finns de som känner sig ensamma och osedda mitt i en stor folksamling. Alla är inte välsignade med en stor släkt och många vänner. Här får vi alla pröva oss själva och se vad som är vår uppgift.

Vår andliga hälsa

Det är viktigt att sköta om vår andliga hälsa på samma sätt som vi försöker ta hand om vår fysiska hälsa. Vi får tidigt lära oss hur viktigt det är att äta hälsosamt och röra på sig och vi uppmuntrar våra barn att göra det. När vi blir äldre fortsätter vi ta hand om vår kropp och hälsa så gott vi kan eftersom vi förstår att vi behöver det för att må bra. Då vi inte gör det kan vi få dåligt samvete och försöker ta nya tag för att vi vet det är bäst för oss. I de fall där det blivit en god vana att motionera och man har satt det i system, är det inte tungt längre, utan man väntar på det.

På samma sätt är det med den andliga hälsan. Vi mår bäst då vi får regelbunden andlig föda. Ibland hinner vi bli väldigt hungriga så vi längtar efter nästa tillfälle till andlig

påfyllning. Hur är det då om man inte får sin hunger stillad utan känner att man behöver mer? Då är det bra att samtala med någon om sina känslor och upplevelser. Kanske du lever i bekymmer och missmod och behöver säga åt någon vad som tynger dig. Eller kanske du lever i en prestationskristendom och har svårt att vila i att du är salig av nåd, för Jesu skull. Inte på grund av vad du själv gjort eller inte gjort. (Ef 2:8-9). Vi behöver dela våra orostankar med någon annan för att vi inte ska tryckas ner i missmod och ångest. Därför ska vi ta tillvara de tillfällen som erbjuds för samtal och förbön som att vår Far i himlen vill visa oss sin omsorg, trösta och vårda oss genom en annan kristen medmänniska. Då vi låter oss bli omskötta och vårdade får vi samtidigt ny kraft och vilja att vara till glädje för andra nära och kära, eller kanske för någon okänd människa som kommer i vår väg.

Som avslutning vill jag citera Ef. 3:16–21: ”*Jag ber att han (Jesus) i sin härlighets rikedom ska ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande, att Kristus ska bo i era hjärtan och att ni ska bli rotade och grundade i kärleken. Då ska ni tillsammans med alla de heliga kunna fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som går långt bortom all kunskap.*”

Ann-Christin Snellman
Fam. arb LFF

12 skådebröd på altarets bord

I flera år har jag skrivit om olika siffror som finns i Bibeln. Jag tycker själv mycket om att räkna och att tänka på siffror och vad de betyder, och jag tror att många barn också tycker det. Har jag rätt, tycker du om siffror? Har du någon favoritsiffra?

Vi har nu kommit fram till siffran 12. Hoppas att du är redo för en ny berättelse! För flera tusen år sedan levde en man som hette Mose. Han var den man som Gud hade utvalt till att vara ledare för Israels folk.

Gud pratade ofta med Mose och berättade hur han skulle göra. När Mose skulle bygga ett hus åt Gud, ungefär som en kyrka eller ett bönehus, så bestämde Gud exakt hur det skulle se ut. Vilka färger de skulle använda, vilka träslag, hur långt, hur brett... och så vidare. Det var Guds boplatz på jorden, ett ställe där man kunde komma nära Gud och be till honom. Det här såg ut som ett tält, och när Israels folk flyttade till en ny plats bar de Guds hus med sig.

Inne i Guds hus fanns ett rum som kallades "det heliga". Dit fick bara prästerna gå in. Inne

i rummet fanns en ljusstake av äkta guld, med plats för sju oljelampor som alltid skulle hållas brinnande. Varje dag kollade prästen att det fanns tillräckligt med olja så att elden inte skulle slockna.

I en annan del av det heliga rummet fanns ett bord, byggt av trä, överdraget med guld. På det här bordet fanns det alltid 12 bröd. De här bröden kallades skådebröd och var tänkta att titta på, inte äta. Det var stora bröd som vart och ett var bakade på 4 liter mjöl. Bröden stod framme i en vecka som en gåva till Gud, och påminde alla om att Gud tar hand om sitt folk. När en vecka hade gått byttes brödet ut till nya färska bröd, och det gamla brödet fick ätas upp av prästerna.

Om man fortsatte förbi ljusstaken och bröd-bordet, så fanns ett tjockt och tungt draperi. Bakom draperiet fanns ett litet rum som kallades "det allra heligaste". Där fanns en vacker låda av guld och inne i den fanns de två stentavlorna med Guds tio bud. Hit i det allra heligaste fick ingen gå in, förutom en gång i året. På en viss dag fick en person gå in dit. Där bad han om förlåtelse inför Gud för

alla människornas synder som de hade gjort under året. Sedan gick prästen ut och ingen annan fick gå in i det allra heligaste rummet på ett år!

Låter det här krångligt? Det var faktiskt ganska krångligt. Man hade många regler att följa och det var bara prästerna som fick komma in i Guds heliga rum. Vanliga människor som du och jag kunde inte gå in dit.

Men 1500 år senare hände en väldigt spännande händelse! Det hände under påsken, på långfredagen, när Jesus dog på korset. I samma stund som Jesus dog, revs det tjocka draperiet i Jerusalems tempel sönder. Det draperi som har stängt ingången till det allra heligaste rummet, det fick en stor reva

uppifrån och ner! Nu öppnades vägen in i det speciella rummet.

Vad tror vi att det här betyder?

När Jesus dog förlät han våra synder en gång för alla. Det betyder att efter den dagen behöver ingen präst gå in i det allra heligaste rummet längre för att be om förlåtelse för människornas synder. Jesus har redan förlåtit allt.

Vägen till Gud öppnades för varje människa som vill komma till honom. Den som vill får komma till Gud. Du och jag får vara trygga och veta att Jesus har gjort allt. Vi behöver inte vara tillräckligt duktiga, eller göra saker på ett visst sätt. Vi är förlåtna varje dag, varje stund.

Eva Hagnäs

Siffror i Bibeln har baserats på följande sång:

*Tolv skådebröden på altarets bord
Elva apostlar
Tio budorden
Nionde timmen gav han upp sin and(e)
Åtta saligheter
Sju bönepunkter
Sex stenkrukor i Kana Galiléen
Fem Moseböcker
Fyra evangelister
Tre patriarker; Abraham, Isak och Jakob
Två stentavlor
En är allén som råder över himmelen och jorden.*

Vad är sanning?

Det finns en stor känslighet idag kring moraliska värdefrågor och frågor om vad som är sant. I en tid när man talar om "min sanning", får känslorna och förståndet en allt större plats, och dessa ställs mot varandra. Det kan fort bli svårt att veta vart man ska vända sig. Vad är sant och vad är lögn? Vem ska jag lyssna till?

Det finns speciellt två diken som vi kristna lätt kan hamna i. Antingen i förståndsdiket, eller känslodiket. I det kalla förståndsdiket kommer ibland omsorgen om människor i andra hand, och man kan gå hårt ut och ibland också ovist och kärlekslöst. Känslodiket å sin sida låter känslorna diktera riktningen. Det här gäller speciellt för nutidens "väckta" ("woke", kolla gärna upp nutidsbegreppet om du inte känner till). Dessa grundar sig nästan enbart på känslor i sina beslut. Jag tycker mig se att det i vårt samhälle blir allt vanligare att någons känslor görs till en oskriven lag som alla måste acceptera.

Vad händer när den enskilda människans tankar eller känslor görs till sanningar som måste accepteras? Då blir ju deras tankar och känslor i själva verket upphöjda till gudomlig status och de blir den nya lagen som måste följas av alla. Så får det inte vara i Guds församling. Där ska man lyssna till Guds ord och inte till någon annan än Gud och inte låna sitt öra till andra "sanningar".

Trots att vi allt tydligare i vårt nutida samhälle ser en motvilja mot Sanningen, så har Sanningen alltid varit anstötlig. Sanningen, Herren Jesus Kristus har allt från början haft sina motståndare. Det är något med Jesus som gör att vi inte kan förbli neutrala till honom. Endera sätter vi tro till honom, eller också hatar vi honom och tar vår tillflykt till lögnen. Vi blir uppbyggda på honom när vi sätter tro till honom, och vi snubblar och faller när vi inte lyssnar till Sanningen.

I Jesaja 28 ser vi hur Jesaja profeterade ord till dom över människorna i Samaria. De ville inte lyssna till Herren när han har sagt till dem: "Här är viloplatsen, låt den trötta vila." Ändå trots Herrens inbjudan om ro och vila så vill de inte lyssna till honom, eftersom de anser Herrens ord vara: "bud på bud, ljud på ljud..." De ska därför: "falla baklänges och krossas, bli snärjda och fångade".

Jesaja säger om dem att de har gjort lögnen till sin tillflykt och falskheten till sitt gömställe. De har ingått ett förbund med dödsriket. När vi inte genom tron är i förbund med vår Herre och lyssnar till honom, så kommer vi omedvetet att vara i förbund med lögnens fader. Lögnens fader har varit en mördare och en tjuv från början (jfr Joh. 8). Han kan till och med locka oss att tro att han inte finns. Skulle vår gamla av synden besmittade natur få bestämma så skulle vi inte ha så höga

Låt oss be till Herren att han varje morgon skulle spänna Sanningens bälte om oss till beskydd mot lögnens lockelser.

tankar om Sanningen. Vi skulle istället fly in i lögnen, och ta den som vår boningsort.

Vi kristna ska hålla oss till Gud och till hans sannings ord om det än kostar oss allt. Låt oss hugga bort det onda som för oss bort från Gud. Om vi har en fallenhet på något särskilt område så bör vi där hålla upp Guds ords sköld och resa upp bönen murar mot den ondes angrepp. Ja, vi får be den fullkomliga bönen som Jesus har lärt oss, så att vi bevaras på Guds väg.

Bekänn sanningen om dig själv för Gud, bekänn din synd. Han tar emot ångrade syndare. Prata gärna också med en kristen som du har förtroende för, om du har fallit för frestelserna och lever i den ondes fångenskap. Kom ihåg att Sanningen ska göra dig fri! Bekänn din synd och du har Guds löfte om förlåtelse. Vilken är då sanningen om Gud? Sanningen är att han är Sanningen. Det finns ingen lögn och inget svek hos honom. Han är oföränderlig, han växlar inte mellan ljus och mörker (jfr. Jak 1:17). Jesus är Sanningen (jfr. Joh. 14:6) Låt oss be till Herren att han varje morgon skulle spänna Sanningens bälte om oss till beskydd mot lögnens lockelser.

Herren vill inte att vi ska leva i lögn och dubbeltiv, utan att vi helt och hållet ska vandra i ljuset och sanningen. Vi faller hela tiden även

som kristna, men vi ska inte stanna i liggande position och njuta av lögnens alla frestelser. Den onde vill att du ska stanna kvar i synden, han säger att du är bortom all räddning när du fallit i synd. I motsats till den ondes lockelser har Herren inte övergett oss. Vi ska med bön och Guds ords löften få kraft att åter resa oss. Det är till och med så att vår Herre räcker oss handen och drar oss upp ur syndens grop. Han ställer våra fötter på klippan och gör våra steg fasta igen. Vi förnyas på nytt i Sanningen. Herren har tagit sig an dig, det har han lovat i sitt ord. Han kan inte ljuga. Han har älskat just dig och sänt sin son till världen för din skull. Dina synder får du tvätta bort i Hans namn och i Hans blod. Blodet rann för dig.

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Man och kvinna i församlingen

På många ställen i Nya Testamentet läser vi om hur Gud ger sina barn olika gåvor och tjänster. Det antyds redan i några av Jesu liknelser, där han talar om olika tjänare som får i uppdrag att förvalta olika summor av pund eller "talenter".

Om vi studerar olika bibelställen som tar upp nådegåvorna ser vi att det handlar om ett stort antal gåvor; ofta brukar man komma fram till ett trettiotal olika företeelser som i Nya Testamentet beskrivs som nådegåvor.

Man kan i praktiken konstatera att många kristna har flera olika gåvor, var och en på sitt unika sätt.

Enbart man kallade till uppgiften som härdar/lärare i församlingen

De flesta gåvor och tjänster verkar vara öppna för de flesta kristna, oberoende av kön. T ex gav Paulus de kristna i Korint en allmän uppmaning att eftersträva profetians gåva, (1 Kor. 14:1) och han förutsatte att även kvinnor kan profetera och be offentligt (11:5).

När man konstaterat detta, är det viktigt att notera, att Bibeln beträffande vissa gåvor och uppgifter gör en klar skillnad mellan könen. Genomgående i NT och den tidigaste kyrkohistorien ser vi att vissa uppgifter och tjänster enbart innehaft av män, och att kvinnor aldrig fått dessa uppdrag, oberoende av om de varit gifta eller ej. Till de uppgifter, som inte anförtrotts åt kvinnor, hör även en konkret handling: att leda nattvardsfirandet, celebrera mässan. Detta drag framgår tydligt på många olika sätt:

1. Vi ser i Jesu egen praxis att han uteslutande kallade män som apostlar: trots att en stor skara kvinnor hade följt honom, trots att det nästan uteslutande var kvinnor som bevittnade korsfästelsen, trots att de första vittnena till hans uppståndelse var kvinnor. Trots allt detta, och trots att vår Frälsare i många sammanhang vänder sig speciellt till kvinnor och på olika sätt hade en revolutionerande attityd till dem, finns det ingen antydning i Bibeln om att han övervägde att tillsätta kvinnliga apostlar.

2. Det är också anmärkningsvärt att ingen kvinna fanns med vid nattvardens instiftande: dels med tanke på att ge Jesus normalt sett åt tillsammans med både män och kvinnor (detta är faktiskt det enda tillfälle vid kätten till, där han åt en måltid tillsammans med enbart män!), dels med tanke på att nattvardens instiftande skedde i samband med en påskmåltid – och vid sådana skulle kvinnor och barn vara med! Som vi vet från händelserna kring korsfästelsen fanns ett stort antal kvinnor i Jesu närhet i Jerusalem denna påsk; ändå deltog inte ens Jesu egen mor i denna måltid.

3. När andliga ledare i urkyrkan tillsattes av apostlarna handlar det alltid om män (t ex Timoteus och Titus osv), dels talas det ofta uttryckligen om just män (t ex 1 Tim. 3:2, Tit. 1:6, Apg. 1:21).

I Nya testamentet finner vi talrika exempel på driftiga och framstående kvinnor som utövade många av de nådegåvor som Nya testamentet räknar upp i andra sammanhang, t ex Tabita (Apg. 9:36), Lydia (16:14), Damaris (17:34), Priskilla/Priska (18:2), Filippus döttrar (21:9).

Men vi finner inte ett enda exempel på att kvinnor innehade de befattningar som motsvaras av biskops- och prästämbetena i dagens kyrkor: församlingsföreståndare (episkopos), äldste (presbyteros), lärare (didaskalos), herde (poimän) och liknande.

I fornkyrkan innehade kvinnor aldrig församlingsledande funktioner, men de var fria att utnyttja sina nådegåvor på ett naturligt och fritt sätt (t ex Priskilla). Däremot var det vanligt, ja t o m självklart i många icke kristna sekter med kvinnliga biskopar, präster och äldste.

*Man och kvinna i skapelsen,
i äktenskapet och i församlingen. Del 3/3*

Den bakomliggande orsaken till det faktum, att bara män men inga kvinnor tillsattes som församlingsledare i fornkyrkan, förefaller att vara en enda: mannens kallelse att vara "huvudet" både i familj och församling. Uppgiften som församlingsledare kunde kvinnor inte ha, vare sig de var gifta eller ej, för då bröts denna "huvud"-struktur.

Här inskräper Paulus flera olika saker (1 Tim. 2)

1. Guds arbetsfördelning mellan man och kvinna går tillbaka till skapelsen.

2. Syndafallet har inte orsakat rollfördelningen mellan man och kvinna, utan den går tillbaka till människans skapelse; däremot bekräftar Gud denna rollfördelningen i 1. Mos. 3.

3. Respekt för denna struktur, med mannen som familjens huvud, ska kvinnorna underordna sig sina män, inte bara i hemmet utan även i församlingen.

4. Detta innebär att kvinnorna inte skall undervisa i gudstjänsten.

5. För att bli frälst skall kvinnan inte bli som en man; tvärtom: hon är kallad till att bejaka sin kvinnlighet och leva ett vanligt, helgat liv (Obs. Paulus betoning emot gnostiska irrlärans påverkan. VP)

Bibliska exempel på uppgifter som utförts av kvinnor

I praktiken finns det många exempel på hur kvinnor spelade en viktig roll och fick utlopp för många olika gåvor i den urkristna församlingen:

1. Kvinnorna vid graven var de första som vittnade om att Jesus har uppstått.

2. Priscilla och hennes man Akvila undervisade Apollos i sitt hem om den kristna tron – vi ser här en kombination av evangelisation/undervisning i hemmiljö; samtidigt är detta ett föredömligt exempel på teamwork mellan man och hustru.

3. Kvinnor fungerade ofta som “mödrar i Israel” (Jesu mor Maria, Apg. 1:14; jfr. Deborah (Dom. 4–5); bl a hade äldre kvinnor ofta ett andligt mödraskap för yngre kvinnor (Tit. 2:3–5). En av de fromma “mödrarna i Israel” var Hanna i templet.

4. De kristna var till att börja med organisera det i husförsamlingar, som ofta var lokaliserade hemma hos framstående kvinnor: bl a hos Maria, mor till evangelisten Markus (Apg. 12:12) och tyghandlerskan Lydia (16:14–).

5. Många kvinnor, t ex Febe, hade formella tjänster i församlingen som ett slags diakonissa (“tjänarinna”; Rom. 16:1), för att inte tala om alla “församlingsänkor”.

6. Kvinnor hade ofta som en speciell uppgift att undervisa kvinnor och barn; detta framgår direkt av Tit. 2:4 och indirekt av 2 Tim. 1:5.

I Petrusbrevet 2:5,9 beskrivs vi kristna, män och kvinnor, och som ett konungsligt prästerskap som skall förkunna Guds härliga gärningar – varför skulle då kvinnor bara uteslutas från denna “prästtjänst” inför Gud? – vi kan återigen erinra oss Simeon och Hanna i templet. Simon riktade sina ord till Gud resp. till Josef och Maria (Luk. 2:28, 34), medan Hanna vände sig till alla: *“Just i den stunden kom hon fram och prisade Gud och talade om honom för alla dem som väntade på Jerusalems frälsning.”* (Luk. 2:38).

Alla kristna skall bidra till att bygga upp Kristi kropp, var och en med sina gåvor – både män och kvinnor, gamla och unga, lekmän och präster.

Rune Imberg

Ur boken *Tillsammans – Gud till ära och människor till tjänst*. Rune Imberg. Förkortat av VP. (Publicerat med lov av utgivaren).

Till Kajs minne

Kaj Snellmans liv slutade mänskligt sett kalldeles för fort. En tumör på hjärnan gjorde de sista åren mycket speciella. Å ena sidan var Kajs gudsförtröstan och tillit till Herren stark. Han trodde att Gud var mäktig att bota hans sjukdom och Kaj var under sin sjukdomstid ett frimodigt Kristi vittne. Han talade om Jesus där han rörde sig, i sjukhusmiljöer och bland släkt och vänner. Han visste att han ägde en tro som höll att leva på och att dö på. Å andra sidan framskred sjukdomen och gjorde livet utmanande för Kaj, hans Lilly och barnen med familjer.

Kaj var en handlingens man. Han såg arbete och uppgifter som behövde utföras. Och utförde dem, såväl i sin tjänst på Oy Snellman Ab, som i privatlivet. Han var livlig på ett lågmälat sätt och tyckte om resor, jakt och fiske. På sommarstugan på Lusö Berggrundet, och under det sista året på Kåsören, tillbringade han en stor del av somrarna, alltid i farten med att bygga och ordna för familjen.

Kaj var lätt att umgås med och hade en stor vänkrets. Inte minst hans passion för bastubad året om, gav honom många vänner. Han var inte rädd att framföra sina åsikter, men respekterade även andras.

Kaj begravdes i Larsmo kyrka söndagen den 28 november 2021. På grund av pandemi-restriktionerna hölls minnesstunden i familjekretsen. Men vi är många som känner saknad efter Kaj. Vi tackar Gud för allt Han gav oss genom Kaj och ser fram emot att få träffas igen i himlen.

Gerd Snellman

Lägerfammo och -faffa

Vem kan vara med på barnläger och vem behövs?

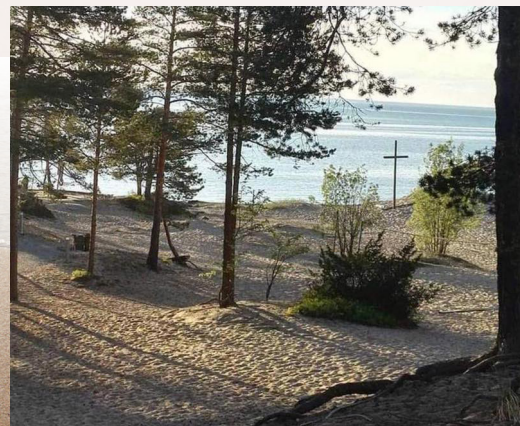
Barnlägren behöver folk i alla åldrar och gudsbarns hjälpande händer i alla åldrar är välkomna.

Nu vill vi uppmana dig med redan vuxna barn eller dig pensionsålder - kom med på barnläger som lägerfammo eller -faffa.

Under lägerdagarna finns behov av närvarande vuxna som finns till och ser barnen. Det finns inget krav att du övernattar på lägerområdet utan din huvuduppgift är finnas till och se barnen under dagens program: vid undervisningen, simningen, lekar osv.

Ta gärna kontakt om det låter intressant!

Ellen Snellman, 0504304651

Leif Erikson,
"Tron är en levande och djärv förtröstan på Guds nåd": Martin Luthers kamp mot ovisshetens monster.

Waasa Graphicks Ab, Vasa 2022. (330 s.)

En kristen människas viktigaste behov är att få vara säker på sin frälsning. Det här tar vi oftast för givet, vi som lever i tiden efter reformationen på 1500-talet. Men för medeltidens kristna var frågan en brinnande fråga. De alternativ som bjöds kunde inte tillfredsställa alla.

Leif Erikson, född i Esse 1952, teologidoktor och docent i teologiska fakulteten i Åbo, pensionerad från SLEF:s hemlandsledares uppgift året 2016, har under sina pensionärsdagar tagit som uppgift att presentera Luthers teologi angående trosvissheten.

Luthers teologis grundsatser utgör bokens innehållsförteckning. Lösningen blev lyckad för att den ger rum för Luther själv för att påverka på det som skrivs om honom. Det är känt att Luther redan under sin livstid oroade sig för vad som kommer att skrivas om honom efter hans bortgång. Luthers "röst" hörs genom innehållsförteckningen, han blir hörd också genom talrika citat från hans skrivelser.

Luthers perspektiv råder också i det hur Erikson presenterar frågeställningarna som var väsentliga under medeltiden, orsakade av

Reformationen. Boken förklarar noggrant de centrala tankemönstren i de olika frågorna utan att sjunka för djupt i detaljer. Tanken fortlöper i lagom rask takt. Därför är boken också lättläst för en läsare som inte själv är teolog eller inte känner till reformationstiden. Den förklarar huvudlinjen för tolkningen av Luthers teologis grundteman – med en inblick i Luthers kamp för trosvisshet – och den låter Luthers uppfattning om sin tid skapa perspektiv för läsaren till den senmedeltida kristenheten i Tyskland.

Lösningen att skildra senmedeltidens teologi och Reformationen närmast med Luthers egna skrifter hjälper med mottagning av hans trosuppfattning. Luther har varit en aktiv skribent och också hans predikningar har blivit publicerade. Materialet för forskningen är så enorm att man kan förstå Eriksons lösning att presentera sparsamt de andra senmedeltida teologernas texter eller uppfattningar.

Hälften av bokens innehåll är fotnoter. Skribenten bjuder genom fotnoter en rik och omfattande mängd diskussion om Luthers teologi. Andra forskares resultat och åsikter presenteras med en bred vidd. Forskarnas diskussioner i fotnoterna ger ett hjälpsamt verktyg för en nybörjare i Luthers teologi och även för en mera erfaren Luther-läsare för att få en snabb genomgång av forskningen. Inte heller skall man glömma bort listan av den väsentliga forskningen som bjuds i fotnoten, listan är en bra lista på boktips om någon vill börja skapa sin egen syn på Luthers teologi.

Leif Eriksons bok är ett svar på behovet av Luther-forskning på svenska. Jag rekommenderar varmt boken för alla som är intresserade av att begrunda varför vi också idag vill fortsätta vara "äkta lutheraner".

MÖTE I BOSUND BÖNEHUS 9-11 JUNI 2023

MÖTESTILLFÄLLEN:

Fredag

18.00, 21.00 sångkväll

Lördag

10.00, 13.00, 16.00, 19.00,
21.00 sångafton,
22.30 ungdomssamling

Söndag

10.00 högmässa, 13.00,
15.15 sångstund för barn, 16.30

Mötet är tvåspråkigt,
mat och inkvartering ordnas.
För logi kontakta:
Jonas Björkskog tel. 040 716 8116
el. Lina Björkskog tel. 050 535 2575.

Mötestillfällena radieras via
Radio LFF, 98,0 MHz
samt via internet på www.lff.fi.
Mötet strömmas även på
Lff:s Youtube-kanal.

Välkomna i Jesu namn!
Bosund bönehusförening rf.

RESA TILL ISRAEL PLANERAS TILL 5-12.4.2024

Reseledare:
Katariina o Markus Ventin

Resebyrå: Toiviomatkat

För närmare information,
kontakta :
Markus Ventin,
+358 45 2759020,
markus.ventin@live.com

Katariina Ventin,
+358 50 3509355,
keventin@hotmail.com

Storforsamling i ALTA 2023

Fredag, lørdag og søndag 21. – 23. juli

Møtene holdes i møtetelt på AKG og starter fredag kl. 16.00
Det blir matservering alle møtedager og det ordnes med overnatting.

Tilkalte predikanter:

Markus Ventin, Jaako Rahja og Jorma Pesämaa.

Adresse for teltmøte:

Alta kristne grunnskole, Mikkelholmen 10. 9514 Alta

Elvebakken
læstadianske menighet
elmalta.no

Prenumerationer för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €

(Obs. Betalningarna i euro).

Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).

Övriga 40 € + porto

(Obs. Betalningarna i euro).

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer i Finland

Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser,
inte tidningsprenumerationer.

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrsvæien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Fakturerering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*”Galileer, varför står ni och ser mot himlen?
Denne Jesus som togs upp från er till himlen,
han ska komma tillbaka på samma sätt som ni
såg honom stiga upp till himlen.” (Apg. 1:11)*